

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conferenceบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่อการเตรียม
ความพร้อมด้านการท่องเที่ยว เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนRoles of Khao Kho District Administrative Organization in Phetchabun Province toward
Tourism Preparation for AECปิติภูมิ พิมพ์าลัย (Mr. Pitipum Pimpalai)¹ พัฒนพันธ์ เขตต์กัน (Pattanapan Khetkan)²

บทคัดย่อ

การทำวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่อการเตรียมความพร้อมด้านการท่องเที่ยว เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 2. ศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่อการเตรียมความพร้อมด้านการท่องเที่ยว เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 3. ศึกษาแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน บุคลากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ บุคลากรที่ปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ทุกคน จำนวน 360 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า ระดับบทบาทของบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่อการเตรียมความพร้อมด้านการท่องเที่ยว พบว่าในภาพรวม 5 ด้าน อยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือด้านวัฒนธรรมอยู่ในระดับ มาก รองลงมาตามลำดับ คือ ด้านการศึกษาและด้านสังคม อยู่ในระดับปานกลาง ด้านเศรษฐกิจ อยู่ในระดับ ปานกลางและด้านการบริหารจัดการอยู่ในระดับน้อย การศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่อการเตรียมความพร้อมด้านการท่องเที่ยวทั้ง 5 ด้าน จำแนกปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ระดับตำแหน่งที่ปฏิบัติงานต่อ ด้านการศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนด้านอื่น ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แนวทางการเสริมสร้างปัจจัยที่ส่งผลต่อบทบาทของบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ รวมถึงองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนจะต้องเข้ามาเป็นหลักในการวางแผนด้านการท่องเที่ยว เพื่อการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนได้อย่างทันต่อสถานการณ์ในปัจจุบัน ทั้งด้านการบริหารจัดการ ด้านเศรษฐกิจ ด้านการศึกษา ด้านสังคมและด้านวัฒนธรรม การส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวในด้านต่างๆ จะต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่าย ที่จะเข้ามามีบทบาทสำคัญในการนำพาการท่องเที่ยวอำเภอเขาค้อสู่สากลในอนาคต

คำสำคัญ: บทบาท องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การท่องเที่ยว ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การบริหารจัดการ

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

² อาจารย์ที่ปรึกษาผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

Abstract

This research study aims to 1. Study roles of Khao Kho District Administrative Organization in Phetchabun Province toward tourism preparation for AEC 2. Compare personal factors affecting roles of Khao Kho District Administrative Organization in Phetchabun Province toward tourism preparation for AEC 3. Study ways of tourism development of roles of Khao Kho District in Phetchabun Province AEC. Sample group of people used in this research are 360 staff working in Khao Kho District Administrative Organization in Phetchabun Province. Research instrument is a questionnaire. Statistics used for data analysis is percentage, Mean, and Standard Deviation. There were a comparison between groups and a one-way analysis. Research result found that: There are 5 aspects of roles of Khao Kho District Administrative Organization in Phetchabun Province toward tourism preparation for AEC which show the overall picture in a medium level. If we consider each aspect, it can be found that the aspect having the most average value (Mean) is the cultural aspect which is in the most level. Next is the education and social aspects which are in the medium level. The economics aspect is also in the medium level and the management level is in the lowest level. The comparison of factors affecting roles of Khao Kho District Administrative Organization in Phetchabun Province toward 5-aspect tourism preparation for AEC can be classified into personal factors which can be explained that working position level and education level is significantly different against each other. However, other aspects show no different. The statistical difference is 0.05. Ways to support factors affecting roles of Khao Kho District Administrative Organization in Phetchabun Province can be explained that Khao Kho District Administrative Organization in Phetchabun Province together with government organizations and private organizations should be main organizations in conducting tourism planning for AEC. The plan should be created according to the current situations and should include management aspect, economics aspect, education aspect, social aspect, as well as cultural aspect. The tourism development support in every aspect must be a coordinated work among every sector in order to perform important roles in leading Khao Kho District tourism toward international market in the future.

Keywords: Roles, Local Administrative Organization, Tourism, AEC, Management

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

บทนำ

การท่องเที่ยวถือเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม องค์การการท่องเที่ยวโลกได้พยากรณ์ว่าในปี พ.ศ. 2563 น่าจะมีนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศเป็นจำนวนถึง 1,600 ล้านคน จากการประมาณการอัตราการเติบโตของการท่องเที่ยวในประเทศกำลังพัฒนา คาดว่ามีอัตราเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 4 ต่อปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศอุตสาหกรรมมีอัตราเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 2.5 ต่อปี จากนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐบาลไทยที่มุ่งส่งเสริมให้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้ก่อให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ให้กับประชาชน และนำเงินตราเข้าสู่ประเทศได้อย่างมหาศาล ผลของการส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติและคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยใช้กระบวนการเพิ่มตลาดใหม่และตลาดเฉพาะกลุ่มเพื่อเร่งดึงดูดให้นักท่องเที่ยวต่างประเทศที่มีคุณภาพเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศ กระตุ้นให้นักท่องเที่ยวชาวไทยท่องเที่ยวภายในประเทศเพิ่มมากขึ้น และสนับสนุนการพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ.255-2559) ได้ให้ความสำคัญกับการจัดการการท่องเที่ยวโดยได้มีการกำหนดแนวทางการท่องเที่ยวให้เอื้อต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศ โดยพัฒนามาตรฐานความปลอดภัยและมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาเครือข่ายความเชื่อมโยงระบบคมนาคมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อส่งเสริมการตลาดที่สอดคล้องกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวพัฒนาคุณภาพบุคลากรในภาครัฐและเอกชนทั้งส่วนกลางและส่วนท้องถิ่นการปรับปรุงระเบียบและการบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด ในด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวจากการกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 ซึ่งได้กำหนดให้สิทธิชุมชนในการอนุรักษ์ฟื้นฟูจารีตประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นและของชาติและมีส่วนร่วมในการจัดการการบำรุงรักษาการใช้ประโยชน์จากธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นการกระจายอำนาจและเปิดโอกาสให้ชุมชนและท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย)

“เขาค้อ” ชื่ออำเภอหนึ่งในจังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นอีกหนึ่งแหล่งท่องเที่ยวหนึ่งที่สำคัญ มีศักยภาพที่จะรองรับทั้งนักท่องเที่ยวต่างชาติและนักท่องเที่ยวไทยได้ เมื่อการเปิดประชาคมอาเซียนมาถึง การท่องเที่ยวของเขาค้อจะเป็นที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาสัมผัสความงามได้ไม่น้อย หน่วยงานต่างๆ ในเขตอำเภอเขาค้อ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนจึงจะต้องเข้ามาบทบาทในการช่วยพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของอำเภอเขาค้อ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเขาค้อ ที่ต้องเป็นหน่วยงานหลักในการช่วยพัฒนาด้านการท่องเที่ยว ด้วยเป็นหน่วยงานที่อยู่ใกล้ชิดกับชุมชน และประชาชนสามารถเข้าถึงได้ง่ายที่สุด ซึ่งตรงนี้อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอเขาค้อได้มีการประชุม สัมมนา เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวอำเภอเขาค้อ ซึ่งได้มีการตั้งหน่วยงานอื่น เช่น วัด สถานพยาบาล โรงเรียนและเจ้าของกิจการรีสอร์ทในเขต อำเภอเขาค้อเข้าร่วมขับเคลื่อนและพัฒนาด้านการท่องเที่ยว โดยเน้นให้คนในชุมชนและท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมและเป็นศูนย์กลางในการร่วมกำหนดบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต อำเภอเขาค้อ ในด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

วัตถุประสงค์ประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการเตรียมความพร้อมด้านการท่องเที่ยวอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อบทบาทการเตรียมความพร้อมด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์
3. เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

วรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แฮริส จี. มอนตาญ (Haris G. Montagu) (1984: 574) นิยามว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองซึ่งหน่วยการปกครองท้องถิ่นได้มีการเลือกตั้งโดยอิสระเพื่อเลือกผู้ที่มีหน้าที่บริหาร การปกครองท้องถิ่น มีอำนาจอิสระพร้อมความรับผิดชอบซึ่งตนสามารถที่จะใช้ได้โดยปราศจาก การควบคุมของหน่วย การบริหารราชการส่วนกลางหรือภูมิภาค แต่ทั้งนี้หน่วยการปกครองท้องถิ่น ยังต้องอยู่ภายใต้ บทบังคับว่าด้วยอำนาจสูงสุดของประเทศ ไม่ได้กลายเป็นรัฐอิสระใหม่แต่อย่างใด

การท่องเที่ยว

ไพฑูรย์ พงศบุตร (2542) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยว (Tourism) หมายถึง การเดินทางไปเยือนสถานที่ต่างถิ่นซึ่งไม่ใช่เป็นที่พำนักอาศัยประจำของบุคคลนั้น และเป็นการไปเยือนชั่วคราวโดยไม่ใช่เพื่อเป็นการประกอบอาชีพหารายได้ จากคำนิยามและความหมายของการท่องเที่ยว (Tourism) ผู้เขียนหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ข้างต้นสรุปได้ดังนี้ “การท่องเที่ยว” (Tourism) หมายถึง การเดินทางของมนุษย์จากสถานที่ใดสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่ง หรือการเดินทางจากถิ่นพำนักที่อาศัยไปยังสถานที่อื่นเป็นการชั่วคราวด้วยความสมัครใจไป และเป็นการเดินทางด้วยเหตุผลของการท่องเที่ยวมิใช่เพื่อการประกอบอาชีพ หรือหารายได้ เช่น การเดินทางเพื่อการพักผ่อน การเดินทางเพื่อไปชมการแข่งขันกีฬา(อาทิ การแข่งขันกีฬา ซีเกมส์ โอลิมปิก เป็นต้น) การเดินทางเพื่อการศึกษา การเดินทางเพื่อประชุมสัมมนา การเดินทางเพื่อเยี่ยมเยือนญาติพี่น้อง หรือเพื่อน การเดินทางเพื่อแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม เป็นต้น

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations : ASEAN) หรือ ประชาคมอาเซียน เป็นเป้าหมายการรวมตัวกันของประเทศสมาชิกอาเซียน 10 ประเทศ ประกอบด้วย ไทย พม่า ลาว เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา และ บรูไน เพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองและขีดความสามารถการแข่งขันของอาเซียนในเวทีระหว่าง ประเทศ รวมถึงให้อาเซียนมีความแข็งแกร่ง มีภูมิคุ้มกันที่ดี ในการรับมือกับปัญหาใหม่ๆ ระดับโลก

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

ประชาคมอาเซียน เปรียบกับการเป็นครอบครัวเดียวกันของประเทศสมาชิกอาเซียน ถือกำเนิดขึ้นอย่างเป็นทางการเมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2546 พร้อมกับการร่วมลงนามในปฏิญญาให้เป็นประชาคมเดียวกันให้สำเร็จภายใน พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) พร้อมกับการแบ่งประชาคมย่อยออกเป็น 3 ประชาคม หรือ 3 เสาหลัก ได้แก่ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political and Security Community – APSC) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Asean Economics Community – AEC) ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (Asean Socio-Cultural Community – ASCC)

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วุฒิชชาติ สุนทรสมัย (2555) ได้ศึกษาการพัฒนาบทบาทของเครือข่ายการท่องเที่ยว PTCC เพื่อพัฒนาทุนมนุษย์ในวิสาหกิจการท่องเที่ยวในเมืองพัทยาเพื่อการแข่งขันในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผลการวิจัยพบว่า สมาชิก PTCC โดยรวมมีความจำเป็นในการพัฒนาทุนมนุษย์ด้านอุตสาหกรรม ด้านการจัดการทั่วไป ด้านความสัมพันธ์และด้านกลยุทธ์โดยเผชิญปัญหาทุนมนุษย์แตกต่างกันตามบทบาทวิสาหกิจที่เป็นและสนใจเป็นสมาชิก PTCC โดยกิจการสปามีความจำเป็นในการพัฒนาทุนมนุษย์ทั้ง 4 ด้านข้างต้น ส่วนธุรกิจโรงแรมที่พิกมีปัญหาทุนมนุษย์ด้านการจัดการทั่วไป ร้านขายของที่ระลึกมีปัญหาทุนมนุษย์ด้านอุตสาหกรรมเช่นเดียวกับธุรกิจแหล่งท่องเที่ยว ตัวแทนนักท่องเที่ยวและร้านอาหาร ซึ่งประสบปัญหาทุนมนุษย์เพิ่มเติมด้านความสัมพันธ์และด้านกลยุทธ์ การวิจัยนี้ได้ใช้กลไกและวิธีการพัฒนาทุนมนุษย์ตามสภาพปัญหาธรรมชาติและเงื่อนไขที่ธุรกิจประเภทต่างๆ มีอาทิ ใช้คู่มือแนวทางการปฏิบัติเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ด้านธุรกิจโรงแรม ใช้การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการให้ความรู้เพิ่มเติมทักษะการตลาดและการขายกับธุรกิจร้านขายของที่ระลึกและใช้การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาทักษะเชิงมนุษย์ ด้านอุตสาหกรรมและความสัมพันธ์ด้วยทักษะการสื่อสาร โดยใช้ภาษาต่างประเทศ 4 ภาษาคือจีน อังกฤษ รัสเซียและเกาหลีผลการพัฒนาทุนมนุษย์ปรากฏว่าผู้เข้าร่วมรับการพัฒนามีการพัฒนาในระดับสูงขึ้น

สมใจ กรงเดิม (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาการเตรียมความพร้อม ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ผลการวิจัย พบว่า 1) ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 100 จำแนกตามคณะ จำแนกวิชาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ร้อยละ 22.14 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ร้อยละ 20.30 คณะครุศาสตร์ร้อยละ 20.13 คณะวิทยาการจัดการร้อยละ 18.90 และคณะเทคโนโลยีเกษตร ร้อยละ 18.51 ความคิดเห็นเรื่องการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านความรู้และด้านทักษะกระบวนการอยู่ในระดับปานกลาง ความพร้อมด้านเจตคติ อยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบความแตกต่างของนักศึกษาแต่ละคณะมีความพร้อม ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

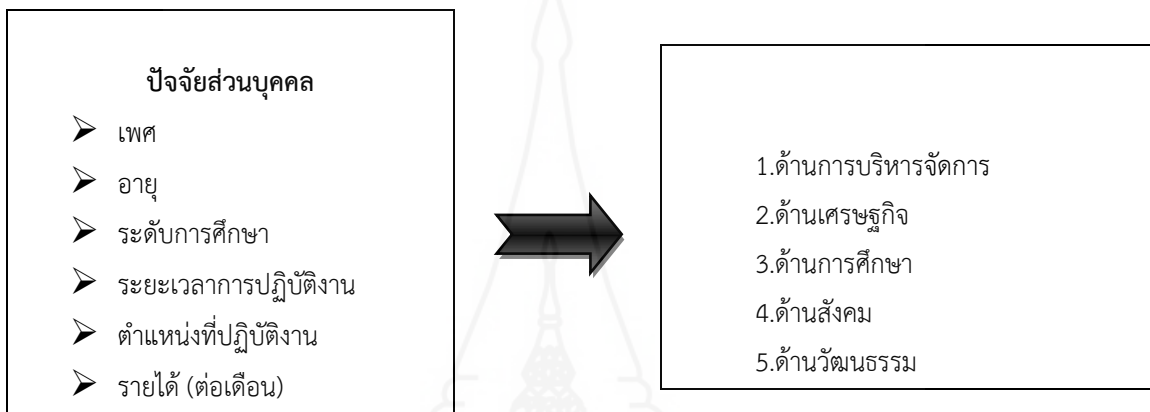
The 6th STOU National Research Conference

3. กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัย บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อเตรียมความพร้อมด้านการท่องเที่ยว เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิด ดังนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร

1.1 เชิงปริมาณ

ในการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากประชากรที่เป็นเพศชายและหญิง จำนวนทั้งหมด 360 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบสอบถาม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามจากการศึกษาหลักการแนวคิด ทฤษฎี จากตำราเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ก่อนนำมาเก็บข้อมูล มีการนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับประชาชนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค แล้วนำแบบสอบถามที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขการใช้ภาษาและข้อคำถามให้ชัดเจนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษาให้ชัดเจนยิ่งขึ้น แล้วนำไปดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ทุกคน ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ ในส่วนนี้จะเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

3. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 สถิติเชิงพรรณนา

1. ค่าร้อยละ (Percentage)
2. ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
3. ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

3.2 สถิติเชิงอนุมาน

1. วิเคราะห์โดยเปรียบเทียบ t-test
2. วิเคราะห์โดยเปรียบเทียบ F-test

ผลการวิจัย

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัด เพชรบูรณ์ ต่อการเตรียมความพร้อมด้านการท่องเที่ยว เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผลการศึกษา พบว่า

1. ปัจจัยด้านเพศ พบว่าเพศ ที่แตกต่างกันส่งผลต่อ บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่อการเตรียมความพร้อมด้านการท่องเที่ยว เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า ด้านการบริหารจัดการ ด้านเศรษฐกิจ ด้านการศึกษา ด้านสังคมและ ด้านวัฒนธรรม ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

2. ปัจจัยด้านอายุ พบว่าอายุ ที่แตกต่างกันส่งผลต่อ บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่อการเตรียมความพร้อมด้านการท่องเที่ยว เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า ด้านการบริหารจัดการ ด้านเศรษฐกิจ ด้านการศึกษา ด้านสังคมและ ด้านวัฒนธรรม ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

3. ปัจจัยด้านระดับการศึกษา พบว่าระดับการศึกษา ที่แตกต่างกันส่งผลต่อ บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่อการเตรียมความพร้อมด้านการท่องเที่ยว เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า ด้านการบริหารจัดการ ด้านเศรษฐกิจ ด้านการศึกษา ด้านสังคมและ ด้านวัฒนธรรม ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

4. ปัจจัยด้านระยะเวลาในการปฏิบัติงาน พบว่าระยะเวลาในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกันส่งผลต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่อการเตรียมความพร้อมด้านการท่องเที่ยว เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า ด้านการบริหารจัดการ ด้านเศรษฐกิจ ด้านการศึกษา ด้านสังคมและ ด้านวัฒนธรรม ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

5. ปัจจัยด้านตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน พบว่าตำแหน่งที่ปฏิบัติงานที่แตกต่างกันส่งผลต่อ บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่อการเตรียมความพร้อมด้านการท่องเที่ยว เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่าด้านพื้นที่ด้านวัฒนธรรม ด้านประเพณี ด้านประชาสัมพันธ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

6. ปัจจัยด้านรายได้/เดือน พบว่ารายได้/เดือนที่แตกต่างกันส่งผลต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่อการเตรียมความพร้อมด้านการท่องเที่ยว เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า ด้านการบริหารจัดการ ด้านเศรษฐกิจ ด้านการศึกษา ด้านสังคมและ ด้านวัฒนธรรม ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากการศึกษาบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเขตอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่อการเตรียมความพร้อมด้านการท่องเที่ยว เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 5 ด้านคือ ด้านการบริหารจัดการ ด้านเศรษฐกิจ ด้านการศึกษา ด้านสังคม และด้านวัฒนธรรม

ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านการบริหารจัดการโดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงค่าเฉลี่ยจากลำดับสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ มีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่เสมอ รองลงมาตามลำดับคือ มีการรักษาสภาพของแหล่งท่องเที่ยวให้มีความสมบูรณ์ยั่งยืนต่อไป และมีการจัดเตรียมนโยบายแผนพัฒนาการท่องเที่ยว

2. ด้านเศรษฐกิจโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงค่าเฉลี่ยจากลำดับสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ มีการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจการท่องเที่ยวอำเภอเขาค้อ รองลงมาคือมีการโฆษณาประชาสัมพันธ์เชิญชวนนักท่องเที่ยวต่างชาติให้เดินทางมาท่องเที่ยวเขาค้อ และจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้คำแนะนำแก่ประชาชน เช่น SME

3. ด้านการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงค่าเฉลี่ยจากลำดับสูงสุด 3 ลำดับแรกได้แก่ มีส่วนส่งเสริมให้เพิ่มหลักสูตรที่เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน รองลงมาตามลำดับ มีการส่งเสริมการทำกิจกรรม บอร์ด ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จัดอบรมครูในด้านประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อเพิ่มทักษะในการสอนให้นักเรียนในพื้นที่ได้เห็นความสำคัญของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

4. ด้านสังคม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงค่าเฉลี่ยจากลำดับสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ มีการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าว รองลงมาคือ ประชาชนได้ให้ความร่วมมือและมีการประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอเขาค้อในด้านการท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญในการวางแผนสร้างความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวอย่างเป็นธรรม

5. ด้านวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงค่าเฉลี่ยจากลำดับสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ มีการพัฒนาเอกลักษณ์ทางด้านวิถีชีวิต รองลงมาตามลำดับมีการส่งเสริมการสืบสานวัฒนธรรมประเพณีดั้งเดิมให้คงอยู่ต่อเนื่องมีการเผยแพร่ภูมิปัญญาท้องถิ่นและประวัติความเป็นมาของอำเภอเขาค้อให้นักท่องเที่ยว

สรุปและวิจารณ์ผล

การศึกษาวิจัยบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าโดยมีประเด็นที่สำคัญและค้นพบจากการศึกษาที่ควรมาอภิปราย ดังนี้

1. ระดับบทบาทของบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่อการเตรียมความพร้อมด้านการท่องเที่ยว พบว่าในภาพรวม 5 ด้าน อยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นราย

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

ด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือด้านวัฒนธรรมอยู่ในระดับ มาก รองลงมาตามลำดับ คือ ด้านการศึกษาและด้านสังคม อยู่ในระดับปานกลาง ด้านเศรษฐกิจ อยู่ในระดับ ปานกลางและด้านการบริหารจัดการอยู่ในระดับน้อย และในส่วนของการวิจัยในแต่ละด้าน พบว่า

1. ด้านการบริหารจัดการ บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ได้ให้ระดับบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่อการเตรียมความพร้อมด้านการท่องเที่ยว เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการบริหารจัดการ โดยภาพรวม อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่เสมอ ทั้งนี้เป็นเพราะอำเภอเขาค้อมีแหล่งท่องเที่ยวเกิดขึ้นใหม่เสมอ ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีทั้งเกิดจากมนุษย์สร้างขึ้นและเกิดจากธรรมชาติเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมมาตร คล้ายวิเชียร (2550) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ เสนอออกเป็น 3 แนวทาง ดังนี้ คือ 1. แนวทางการพัฒนาทรัพยากรท่องเที่ยว 2. แนวทางการพัฒนาตลาดท่องเที่ยว 3.แนวทางการพัฒนาด้านความพร้อมทางการท่องเที่ยว ดังแนวคิดของ (ปกรณ ปรียากร ม.ป.ป. : 25-50) ได้กล่าวถึงแนวคิดการพัฒนาไว้ว่า การพัฒนานั้นจะต้องมีกรอบแนวคิดทฤษฎีเป็นแนวทางในการพัฒนา ทฤษฎีการพัฒนาที่สำคัญมี 3 ทฤษฎี คือ 1. ทฤษฎีภาวะทันสมัย (Modernization Theory) ซึ่งจุดเน้นของแนวคิดทฤษฎีนี้ คือ การที่จะพัฒนาประเทศให้ทันสมัยนั้นต้องมีการดำเนินไปใน ทั้งด้านเศรษฐกิจ การศึกษา สังคมวัฒนธรรม การเมือง ความรู้สึกนึกคิด และความรู้ของคนในสังคมจะขาดด้านใดด้านหนึ่งไม่ได้ เพราะแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กันตลอดจนส่งผลซึ่งกันและกัน 2. ทฤษฎีพึ่งพา (Dependency Theory) เป็นการศึกษาถึงปัญหารากเหง้าของความด้อยพัฒนาในโลกที่สาม โดยมีขอบข่ายที่ ครอบคลุมถึงการพัฒนาแบบพึ่งพาชาตินิยม โครงสร้างนิยม และพัฒนานิยม แนวคิดนี้เป็นแนวคิดที่ต่อต้าน ลัทธิจักรวรรดินิยม ซึ่งนักพัฒนาของประเทศด้อยพัฒนาและประเทศที่มีความเจริญ แล้วต่างก็พยายามหาความหลุดพ้นจากสภาพความด้อยพัฒนา โดยการปรับปรุงโครงสร้าง ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ การเมืองระหว่างประเทศที่พัฒนาและประเทศที่ด้อยพัฒนา การปรับปรุง ความสัมพันธ์ทางการผลิตเพื่อเตรียมรับการเปลี่ยนแปลงทางคุณภาพของเศรษฐกิจและสังคมใหม่ 3.ทฤษฎีความจำเป็นพื้นฐาน(Basic Needs Theory) เรียกร้องให้มีการดำเนินการวิเคราะห์เพื่อกำหนดเงื่อนไขทางสังคมและการจัดเตรียมสถาบันต่างๆ ก่อนการพัฒนาตามทฤษฎีนี้แนวทางการพัฒนามาจากกรอบความคิดในการวางแผนจากส่วนกลาง ไปสู่การวางแผนจากระดับล่างตามความต้องการความจำเป็นขั้นพื้นฐานของประเทศจุดเน้นสำคัญของทฤษฎีความจำเป็นพื้นฐาน

2. ด้านเศรษฐกิจ บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ได้ให้ระดับบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่อการเตรียมความพร้อมด้านการท่องเที่ยว เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนด้านเศรษฐกิจ โดยภาพรวม อยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจการท่องเที่ยว อำเภอเขาค้อ ทั้งนี้เพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเขาค้อทั้ง 5 แห่ง มีการประชุมปรึกษาวางแผนแนวทางในการพัฒนาเศรษฐกิจการท่องเที่ยวอำเภอเขาค้อ ทำให้การดำเนินธุรกิจต่างๆ ของอำเภอเขาค้อ มีแบบแผนที่ถูกวางไว้แล้วโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอเขาค้อซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของดร.ประภาศรี ศรีประดิษฐ์ (2556) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาศักยภาพและมูลค่าของผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวต่อการสร้างรายได้ของจังหวัดอุตรดิตถ์ พบว่า

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

และน่านในเขตภาคเหนือ พบว่าการศึกษาด้านอุปทานและศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว โดยกำหนดสำหรับการตรวจสอบมาตรฐานคุณภาพไว้ 6 มิติ ได้แก่ลักษณะทางกายภาพแหล่งท่องเที่ยว ปริมาณของกิจกรรมหรือการใช้สอย ประเภทการท่องเที่ยว การออกแบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวก ทักษะและพฤติกรรมนักท่องเที่ยว การยอมรับของประชากรในท้องถิ่นและมลพิษทางการท่องเที่ยวหรือผลกระทบข้างเคียงข้อมูลจากผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวพบว่า จังหวัดอุดรธานี มีวัฒนธรรม ประเพณีและวิถีชีวิตที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายทั้งศิลปวัฒนธรรม โบราณสถาน และธรรมชาติที่สวยงาม การคมนาคมที่สะดวกทั้งทางรถยนต์และรถไฟ ด้านโอกาสของจังหวัด ได้แก่ นโยบายการพัฒนาที่ส่งเสริมเศรษฐกิจและอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง สนับสนุนการเชื่อมโยงการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน การส่งเสริมการท่องเที่ยวในระดับนานาชาติมากขึ้นและนักท่องเที่ยวมีกระแสนิยมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม การพัฒนาจุดผ่านแดนถาวรภูค้อเพื่อการติดต่อกับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวจังหวัดแพร่ มีวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตที่มีเอกลักษณ์ ประชาชนมีความชำนาญในการผลิตผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่นหลายด้าน เช่นการทอผ้า การย้อมผ้าหม้อฮ่อม การทำเฟอร์นิเจอร์ไม้ การผลิตสุรากลั่นพื้นบ้าน การตีเหล็ก แหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายทั้งศิลปวัฒนธรรม สถาปัตยกรรม โบราณสถานและแหล่งธรรมชาติที่บริสุทธิ์สวยงามเป็นจุดเชื่อมโยงภาคเหนือตอนบนและภาคเหนือตอนล่างโดยมีการคมนาคมที่สะดวกทั้งทางรถยนต์ รถไฟและเครื่องบิน 6 จังหวัดน่าน มีทรัพยากรป่าไม้ที่สมบูรณ์หลากหลายเป็นต้นกำเนิดแม่น้ำน่าน แหล่งท่องเที่ยวทางเกษตร ประวัติศาสตร์ ธรรมชาติ และวัฒนธรรม ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาจังหวัดสูง วัฒนธรรมชนบทยึดประเพณีท้องถิ่นที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมล้านนาที่ยังคงรักษาไว้อย่างยั่งยืน นอกจากนี้ชายแดนยังติดต่อกับต่างประเทศได้หลายช่องทาง ได้แก่ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เวียดนาม และประเทศจีน นโยบายการพัฒนาที่ส่งเสริมเศรษฐกิจและอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงสนับสนุนการเชื่อมโยงการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน การส่งเสริมการท่องเที่ยวในระดับนานาชาติมากขึ้นและนักท่องเที่ยวมีกระแสนิยมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม

3. ด้านการศึกษา บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ได้ให้ระดับบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่อการเตรียมความพร้อมด้านการท่องเที่ยว เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนด้านการศึกษา โดยภาพรวม อยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีส่วนส่งเสริมให้เพิ่มหลักสูตร ที่เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนทั้งนี้ เป็นเพราะ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีความสำคัญต่อนักเรียนที่จะต้องเรียนรู้ประเทศในอาเซียน เพื่อเป็นความรู้ และสามารถก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้อย่างเต็มภาคภูมิซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของบงกช ปิงเมือง ,สุรพล บัวพิมพ์,อัมเรศ เนตาสี (2556) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดลำปาง ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิจัยพบว่า การบริหารหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดลำปาง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากในภาพรวมและรายด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ ด้านการส่งเสริมสนับสนุนระดับสถานศึกษา ด้านการกำกับดูแลคุณภาพหลักสูตรระดับสถานศึกษา และการนำหลักสูตรไปใช้ และด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา สำหรับปัญหาในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ปัญหา

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

ที่สำคัญ ได้แก่ ขาดแหล่งเรียนรู้อาเซียนในโรงเรียน ขาดการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างต่อเนื่อง แนวทางแก้ปัญหา คือ จัดตั้งศูนย์เรียนรู้อาเซียนในโรงเรียน และควรอบรมครูเพื่อการพัฒนาหลักสูตร เช่นเดียวกับงานบทความของ (สุรินทร์ พิศสุวรรณ, 2555; สำนักงานเลขาธิการอาเซียน, 2555 : 6-8 ; ณรงค์ พุทธิชีวิน, 2555 ; Virginia A. Miralao and Lucille C. Gregorio, n.d. ; The official website of the Association of Southeast Asian Nations, 2009) ได้เขียนถึง การปรับตัวด้านหลักสูตรของการศึกษาไทยไว้ ดังนี้ 1. ในระดับประเทศจะมีการกำหนดนโยบายในการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันการศึกษาได้มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล โดยการจัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาระบบคุณวุฒิวิชาชีพให้สามารถรองรับการเปิดเสรีด้านแรงงาน ทั้งนี้ สถาบันการศึกษาจะมีการดำเนินการโดยใช้มาตรฐานคุณวุฒิระดับสากลมาเป็นกรอบทิศทางในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรซึ่งหลักสูตรที่ปรับปรุงและพัฒนาขึ้นจะเป็นหลักสูตรที่มีชาวต่างชาติมาเข้าเรียนจึงส่งผลให้แต่ละประเทศจะจัดทำเว็บไซต์ของประเทศตนเองเป็นภาษาอังกฤษอีกทั้ง แต่ละประเทศมีแนวโน้มที่จะปรับปรุงปฏิทินการศึกษาของประเทศตนเองให้สอดคล้องกันกับประเทศสมาชิก เพื่อให้มีการรับรองคุณวุฒิการศึกษาระหว่างกันได้ นอกจากนี้การประเมินคุณภาพการศึกษาหลักสูตร และการสอนจะใช้ระบบมาตรฐานสากล (ศรวิการ เมฆวัชชัยกุล, 2555 : 1-4) 2. หน่วยงานทางการศึกษาจะมีการเพิ่มหลักสูตรการศึกษาเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนในทุกระดับตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา โดยอาจจัดเป็นรายวิชาเพิ่มเติมจากสาขาวิชาต่างๆ ที่มีอยู่เดิม หรือเป็นรายวิชาในหมวดศึกษาทั่วไปในระดับอุดมศึกษา หรือเป็นการบูรณาการเนื้อหาเข้ากับวิชาต่างๆ ในหลักสูตรเดิม เพื่อให้ผู้เรียนได้รู้จักประเทศอาเซียนในทุกมิติ 3. กระบวนการเรียนการสอนตามหลักสูตรจะมุ่งเน้นเพื่อให้ได้ผู้เรียนที่มีคุณภาพโดยให้มีความรู้คุณลักษณะและทักษะต่างๆ ที่สนองตอบต่อความต้องการของความเป็นอาเซียน ดังนั้น การเรียนการสอนที่กำหนดให้มีการบูรณาการเนื้อหาอาเซียนสู่การเรียนการสอนจะไม่เพียงแต่บูรณาการเพียงเนื้อหาเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้และเจตคติที่ดีต่อการอยู่ร่วมกันในอาเซียนเท่านั้น แต่จะให้ความสำคัญกับการบูรณาการทักษะต่างๆ ด้วยเช่นกัน 4. หน่วยงานที่จัดการศึกษาจะมุ่งพัฒนาหลักสูตรที่เน้นอาชีพและผลิตบัณฑิตใน 7 สาขา ในปริมาณที่มากขึ้น ได้แก่ วิศวกรรม การสำรวจ สถาปัตยกรรม แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล และบัญชี เนื่องจากประเทศสมาชิกอาเซียนได้มีการจัดทำข้อตกลงที่เรียกว่า Mutual Recognition Agreement (MRA) เพื่ออำนวยความสะดวกในการยอมรับคุณสมบัติของนักศึกษาที่สำคัญร่วมกัน ส่งผลให้มีการถ่ายเทแรงงานฝีมือได้เสรีมากขึ้น ทั้งนี้ อาชีพเหล่านี้จะได้รับการยกเว้น ไม่มีการกีดกัน สามารถเดินทางไปประกอบอาชีพในประเทศอาเซียนอื่นๆ ได้อย่างเสรี นอกจากนี้ จะมีการผลิตบัณฑิตในสาขาพยาบาลผู้ใหญ่มากขึ้น เนื่องจากสังคมไทยในอนาคตจะเป็นสังคมผู้สูงอายุ (Aging Society) 5. สถาบันการศึกษาและหน่วยงานภาครัฐและเอกชนจะมีการประสานงานอย่างใกล้ชิด และมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้ได้กำลังคนที่มีทักษะแรงงานที่มีฝีมือ และเป็นแรงงานที่มีมาตรฐาน โดยจะให้ความสำคัญกับการฝึกงานในรูปแบบต่างๆ และถือว่าการฝึกงานเป็นกระบวนการสำคัญที่สะท้อนถึงมาตรฐานของทักษะแรงงานในภาคปฏิบัติ 6. ในระดับอาชีวศึกษา ประเทศสมาชิกจะร่วมกันกำหนดแนวทางให้มีการส่งเสริมให้เยาวชนในระดับอาชีวศึกษาได้รับทุนแลกเปลี่ยนจากประเทศสมาชิกเดินทางไปทำงานช่วงสั้นๆ ในระหว่างปิดภาคการศึกษาหรือกำหนดเป็นชั่วโมงฝึกงานในหลักสูตรต่างๆ เช่น หลักสูตรการบริการ ช่างฝีมือ และการท่องเที่ยว ฯลฯ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนในสายอาชีพมีประสบการณ์ตรงในการทำงานในประเทศสมาชิก 7. รูปแบบของหลักสูตรและการเรียนการสอน

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

สอนจะมีรูปแบบที่หลากหลายและมีทางเลือกแก่ผู้เรียนมากขึ้นได้แก่ การเรียนทางไกล การเรียนในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัยตลอดจนการเรียนตามความสนใจในหลักสูตรระยะสั้นต่างๆ นอกจากนี้ แต่ละประเทศจะพัฒนาหลักสูตรที่เน้นความร่วมมือระหว่างประเทศ และหลักสูตรนานาชาติมาก 8. นโยบายระดับชาติจะให้ความสำคัญเร่งด่วนกับการเรียนการสอนที่ยกระดับคุณภาพการศึกษาในรายวิชาคณิตศาสตร์วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ เนื่องจากเป็นรายวิชาที่พัฒนาคนให้มีความสามารถในการแข่งขันในเวทีนานาชาติ ซึ่งเป็นผลมาจากผลการประเมินในระดับต่างๆ ที่พบว่าประเทศไทยกำลังประสบปัญหาอยู่ในขั้นวิกฤติ 9. องค์กรภาคเอกชนและภาครัฐกิจจะเข้ามาลงทุนทางการศึกษา โดยการเปิดหลักสูตร ตามที่ตนเองต้องการ ที่ผ่านมามีได้มีองค์กรสื่อสารมวลชน องค์กรธุรกิจ ร้านสะดวกซื้อ ตลอดจนองค์กรธุรกิจด้านร้านอาหารได้เปิดสถาบันการศึกษาหรือสถาบันการสอนเพื่อผลิตและพัฒนาคนเข้าสู่การอาชีพที่ตนเองต้องการอย่างครบวงจร (จุไรศิริ ชูรักษ์, 2555 : 191-203)

4. ด้านสังคม บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ได้ให้ระดับบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่อการเตรียมความพร้อมด้านการท่องเที่ยว เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนด้านสังคม โดยภาพรวม อยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีการจัดระเบียบ แรงงานต่างด้าว ทั้งนี้เป็นเพราะมีแรงงานต่างด้าวเดินทางเข้ามาในอำเภอเขาค้อมากยิ่งขึ้น ฉะนั้นถ้ามีการจัดระเบียบและและกฎหมายที่เข้มงวด ชัดเจน จะทำให้การจัดระเบียบทำได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาแพง เดชสีโล (2556) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่องการบริหารจัดการการใช้แรงงานต่างด้าวของผู้ประกอบการขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการควรให้มีการอบรมเรื่องภาษาแก่พนักงาน หรืออบรมหัวหน้าพนักงานที่เป็นชาวต่างด้าว เพื่อที่จะได้นำไปถ่ายทอดแก่พนักงาน จะทำให้งานเกิดความผิดพลาดน้อย ควรให้มีการอบรมงานก่อนการเข้าทำงาน อบรมพนักงานให้มีความเข้าใจในระเบียบและวัฒนธรรมความเป็นอยู่ และหน้าที่การเป็นพนักงาน เรื่องตรงต่อเวลาการทำงานให้เอาใจใส่ต่องานทุกขั้นตอนที่ทำ เพื่อลดการสูญเสีย เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน เพื่อให้เหมาะสมกับค่าแรง ผู้ประกอบการควรพัฒนาทักษะเรื่องการทำงาน ให้มีความคิดสร้างสรรค์โดยให้รู้จักคิดเอง เปิดโอกาสให้พนักงานได้เสนอความคิดเห็นเพื่อพัฒนางาน โดยการจัดการประชุมให้พนักงานได้เสนอแนวคิด ให้รู้จักแก้ปัญหาด้วยตนเองก่อนในงานที่ง่าย จึงเข้าไปแนะนำในภายหลังให้รู้จักนำเอาอุปกรณ์, วัสดุเหลือใช้กลับมาใช้ซ้ำ และวิธีบำรุงรักษา ผู้ประกอบการควรหาโอกาสนั่งคุยกับพนักงานบ่อย เพื่อความเป็นกันเอง และได้ทราบข้อมูลที่เป็นจริง ควรจัดอบรมพนักงานเรื่องการประพฤติตัวไม่เหมาะสม ดิต กิน เทียว แล้วตื่นสายไม่มาทำงาน ขาดงาน เปลี่ยนงานบ่อย และมีระเบียบที่ปฏิบัติร่วมกันอย่างเป็นระเบียบ ควรรับพนักงานที่มีหนังสือเดินทาง และให้ทำหนังสือรับรองการเข้าทำงานของคนต่างด้าว เพื่อไม่ให้เกิดปัญหา มีระเบียบที่แน่นอนเรื่องติดเล่นการพนันเพราะป้องกันปัญหาตามมาอีกหลายเรื่อง ให้พนักงานรู้จักรักษาความสะอาดในที่ทำงาน ทั้งขยะให้เป็นที่ เพื่อเป็นต้นแบบของการนำไปใช้ในที่อยู่อาศัย

5. ด้านวัฒนธรรม บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ได้ให้ระดับบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่อการเตรียมความพร้อมด้านการท่องเที่ยว เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนวัฒนธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีการพัฒนาเอกลักษณ์ทางด้านวิถีชีวิต สอดคล้องกับแนวคิดของ เณรมาลย์ ราชภัฏนารักษ์ (2544 อ้างถึงใน พวงเพชร สุรัตน์วิกุล, 2544) ได้แสดงแนวคิดเกี่ยวกับวิถีชีวิต (Way of life) ไว้ว่าวิถีชีวิตของ

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

มนุษย์ในสังคมถูกกำหนดโดยวัฒนธรรมของมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนตายตั้งแต่ตื่นนอนจนเข้านอน พฤติกรรมต่างๆ ที่มนุษย์ทำไม่ว่าจะเป็นการแปร่งฟัน สวมใส่เสื้อผ้าเครื่องประดับตลอดจนการเล่นกีฬา ดูโทรทัศน์ ล้วนแล้วแต่เป็นเรื่องของวัฒนธรรมทั้งสิ้น วัฒนธรรมเป็นตัวกำหนดรูปแบบของครอบครัว เศรษฐกิจ การปกครอง การศึกษา ศาสนา เป็นต้น วัฒนธรรมจะกำหนดว่า สิ่งใดดี สิ่งใดไม่ดีสิ่งใดถูก สิ่งใดผิด รวมทั้งเป้าหมายในชีวิตว่าควรเป็นอย่างไร ฉะนั้น กิจกรรมทุกอย่างของมนุษย์ไม่ว่าจะเป็นการกิน การดื่ม การพูด การอ่าน การเขียน การคิด การทำงาน การเล่น การติดต่อสัมพันธ์ ล้วนแล้วแต่เป็นเรื่องของวัฒนธรรมทั้งสิ้น วัฒนธรรมจึงเป็นวิถีชีวิตของมนุษย์ในสังคมอย่างไรก็ตามวิถีชีวิตของคนถูกกำหนดให้แตกต่างกันด้วยวัฒนธรรมของสังคมนั้นๆ เช่นชาวเขาก็แตกต่างจากชาวเมือง คนไทยอิสลามก็แตกต่างจากคนไทยพุทธ ดังนั้นวิถีชีวิตของชาวไทยหรือต่างชาติก็ดี จะมีวิถีชีวิตที่เป็นลักษณะของตนเอง จึงไม่ถือว่าวัฒนธรรมของใครสูงหรือต่ำ ลำหั่ง ป่าเถื่อน กว้าวักวัฒนธรรมหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนางสาวจุริลักษณ์ คำมาตร (2555) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของวิถีชีวิตแบบดั้งเดิมของประชากรตำบลนาเหลือง อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน ผลจากการศึกษาวิจัยมีดังนี้ 1. ข้อมูลทั่วไปของประชาชนที่อาศัยอยู่ใน ตำบลนาเหลือง อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน จากการสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 295 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีสถานะภาพสมรส ประกอบอาชีพรัฐวิสาหกิจ มีรายได้ต่อครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001-15,000 บาท อาศัยอาศัยอยู่หมู่บ้านนาเหลืองใน และมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี 2. ความพึงพอใจในวิถีชีวิตแบบดั้งเดิมของประชากร ตำบลนาเหลือง อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน ความพึงพอใจในด้านการพูดภาษาเหนือ กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจมาก ความพึงพอใจในการเขียนตัวเมือง กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจปานกลาง ความพึงพอใจในด้านความเชื่อ กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจมาก ความพึงพอใจในด้านประเพณีท้องถิ่นนาน กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจมาก ความพึงพอใจในด้านศิลปะการแสดงพื้นเมืองนาน กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจปานกลาง 3. วิถีชีวิตในปัจจุบันของประชากร ตำบลนาเหลือง อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน ด้านการพูดภาษาเหนือ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยังคงพูดภาษาเหนืออยู่และส่วนใหญ่พูดอยู่ตลอดเวลา ด้านการเขียนตัวเมือง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เคยเห็นตัวเขียนตัวเมืองของนาน อ่านตัวเขียนตัวเมืองของนานออกบางคำ และเขียนตัวเขียนตัวเมืองไม่ได้เลย ด้านความเชื่อ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เชื่อเรื่อง ราหูแบบเชื่อบ้าง ไม่เชื่อบ้าง เชื่อทางพระพุทธศาสนาอยู่ เชื่อทางไสยศาสตร์แบบเชื่อบ้างไม่เชื่อบ้าง และเชื่อทางโหราศาสตร์แบบเชื่อบ้างไม่เชื่อบ้าง ด้านประเพณีท้องถิ่นนาน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รู้จักและเคยเข้าร่วมประเพณีแข่งเรือมากที่สุด ด้านศิลปะการแสดงพื้นเมืองนาน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รู้จักและเคยเห็น เคยเข้าร่วมแสดงซอล่องนานมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอลือโขง จังหวัดเพชรบูรณ์ รวมถึงองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนจะต้องมีบทบาทสำคัญในการวางแผนการเตรียมความพร้อมด้านการท่องเที่ยว เพื่อการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนได้อย่างทันต่อสภาวะการในปัจจุบัน ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวที่จะต้องวางยุทธศาสตร์เป้าหมายและวางแผนอย่างเป็นระบบ ในด้านเศรษฐกิจจะต้องมีการส่งเสริม สนับสนุนอาชีพหลักและอาชีพให้กับประชาชน มีการให้ความรู้ในการประกอบธุรกิจชุมชนอย่างเข้าใจและเข้าถึงชุมชน ด้านการศึกษาจะต้องรับการส่งเสริมอย่างจริงจัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องภาษาและเทคโนโลยีที่ต้องยอมรับว่ายังนักเรียนในเขตอำเภอลือโขง ยังขาดการ

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

ดูแล สนับสนุนจากภาครัฐอยู่พอสมควร เมื่อเทียบกับโรงเรียนในเขตชุมชนเมือง ด้านสังคมจะต้องมีการวางแผน จัดระเบียบแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาประกอบการในอำเภอเขาค้อให้มากยิ่งขึ้น เนื่องจากปัจจุบัน มีแรงงานเพื่อนบ้าน เข้ามาทำงานในอำเภอเขาค้อเป็นจำนวนมาก และด้านวัฒนธรรมในส่วนของการส่งเสริมสนับสนุนประเพณีพื้นบ้าน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเขาค้อ ได้ให้การสนับสนุนเป็นอย่างดีและต่อเนื่อง แต่ควรเพิ่มในการ ส่งเสริมการเผยแพร่ประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่นแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติให้มากยิ่งขึ้นด้วย ฉะนั้นการส่งเสริมการ พัฒนาการท่องเที่ยวในด้านต่างๆ ถือเป็นเรื่องสำคัญที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ มองว่า ควรได้รับการแก้ไข ส่งเสริม สนับสนุน ซึ่งจะต้องได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วน เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายได้

2. นำเสนอผลการศึกษาวิจัยให้กับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อให้ทราบถึง ปัญหา อุปสรรคด้านการท่องเที่ยวของทั้งตัวบุคลากรเองและประชาชนในพื้นที่ และนำข้อมูลที่ได้รับมาหาแนวทางในการป้องกัน แก้ไขและพัฒนา ให้ก้าวทันประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้ หรือนำผลการศึกษาวิจัยมาต่อยอด เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการท่องเที่ยวอำเภอเขาค้อต่อไป

เอกสารอ้างอิง

(การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2549:3). วิธีสืบค้นวัสดุสารสนเทศ.[ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก

<https://tourismatbuu.wordpress.com> .(วันที่ค้นข้อมูล : 15 พฤษภาคม 2557).

วุฒิชชาติ สุนทรสมัย.(2555).”การพัฒนาบทบาทของเครือข่ายการท่องเที่ยว PTCC เพื่อพัฒนาทุนมนุษย์ในวิสาหกิจ การท่องเที่ยวในเมืองพัทยาเพื่อการแข่งขันในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน”

สมใจ กรงเดิม (2555:บทคัดย่อ). การศึกษาการเตรียมความพร้อม ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเพชรบูรณ์

สมาพร คล้ายวิเชียร (2550:บทคัดย่อ). แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้แนวทาง การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้

ดร.ประภาศรี ศรีประดิษฐ์ (2556:บทคัดย่อ). การศึกษาศักยภาพและมูลค่าของผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวต่อการ สร้างรายได้ของจังหวัดอุดรดิษฐ์ แพร่ และน่านในเขตภาคเหนือ

บงกช ปิงเมือง,สุรพล บัวพิมพ์,อัมเรศ เนตาสีห์ (2556 : บทคัดย่อ).การบริหารหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อรองรับการ เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดลำปาง

พระมหาแพง เตชสีโล (บทคัดย่อ : 2556). การบริหารจัดการการใช้แรงงานต่างด้าวของผู้ประกอบการขนาดย่อม ในเขตกรุงเทพมหานคร

จรัสลักษณ์ คำมาตร(2555: บทคัดย่อ). ความพึงพอใจของวิถีชีวิตแบบดั้งเดิมของประชากรตำบล นาเลียง อำเภอยางสีสุราช จังหวัดน่าน

ไพฑูรย์ พงศบุตร.(2542). คู่มือการอบรมมัคคุเทศก์, พิมพ์ครั้งที่ 5.

(เหมอมารย์ ราชภักดิ์.(2544 อ้างถึงใน พวงเพชร สุรัตน์กุล, 2544)

(สุรินทร์ พิศสุวรรณ,2555)

(สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, 2555 : 6-8)

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

(ณรงค์ พุทธิชีวิน, 2555)

(ศรีวิการ์ เมฆวัชชัยกุล, 2555 : 1-4)

(ปกรณ์ ปรียากร ม.ป.ป.: 25-50)

(จุไรศิริ ชูรักษ์, 2555 : 191-203)

(Haris G. Montagu 1984: 574)

Virginia A. Miralao and Lucille C. Gregorio, n.d.; The official website of the Association
of Southeast Asian Nations, 2009

